Kalanjiyam International Journal of Tamil Studies
களஞ்சியம் - சர்வதேச தமிழ் ஆய்வு இதழ்
https://ngmtamil.in/

Article Type: Original Research Article

Divine Philosophies in the Situational Context of Devaram's Natural Descriptions: A Comprehensive Study

Dr. A. Atheeswari *
Associate Professor, Department of Tamil, The Madura College (Autonomous), Madurai -11, Tamilnadu, India.

* Correspondence: Email: sumasumathi930@gmail.com

Received: 22-02-2026; Revised: 24-02-2026; Accepted: 27-02-2026; Published: 01-03-2026

Abstract: In the history of Tamil literature, the transition from the Sangam era to the Bhakti era represents a monumental journey from land-based human praise to transcendental divine glorification. At the heart of this evolution lies the 'Padan Thinai' (the genre of praise), a tradition of Purapporul (heroic/external themes). Attributes such as fame, strength, philanthropy, and grace, which were attributed to kings and patrons in Sangam literature, were transformed in the 7th and 8th-century Devaram hymns into tools to extol the supreme power of Lord Shiva. This article extensively investigates how the sub-themes (thuraigal) of Padan Thinai—defined by Tolkappiyam and Purapporul Venba Maalai—deeply influenced the hymns of the Trinity (Thirugnanasambandar, Thirunavukkarasar, and Sundaramurthi Nayanar). Specifically, it examines themes such as Kadavul Vazhathu (invocation), Poovai Nilai (comparing a deity to the kaya flower), Iyanmozhi Vazhathu (extolling natural virtues), Parisil Thurai (seeking gifts/grace), and Kadavul Maattu Maanida Pendir Nayandha Pakkam (divine bridal mysticism).

Furthermore, this textual analysis aligns the Ashta Veerata (eight heroic deeds) of the Lord with the bravery depicted in Purathinai, and the pleas of devotees with the Parisil Thurai (the poet's request for patronage). This paper establishes that Bhakti literature is a direct continuation of the Sangam tradition and illustrates how it functioned as a catalyst for social and spiritual transformation.

Keywords: Padan Thinai, Devaram, Tolkappiyam, Purapporul Venba Maalai, Bhakti Movement, Iyanmozhi Vazhathu, Poovai Nilai, Saiva Thirumurai, Ashta Veerattanam (Eight Heroic Deeds), Literary Evolution.

Copyright © 2024 by the author(s). Published by Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi. This is an open access article under the Creative Commons Attribution (CC BY) license (https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).

Publisher's Note: The views, opinions, and information presented in all publications are the sole responsibility of the respective authors and contributors, and do not necessarily reflect the views of Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors. Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors hereby disclaim any liability for any harm or damage to individuals or property arising from the implementation of ideas, methods, instructions, or products mentioned in the content.

பாடாண்திணையின் வகைமை நோக்கில் தேவாரம்: பக்தி இலக்கியப் பரிணாமம் மற்றும் புறப்பொருள் மரபுகளின் மீள்வாசிப்பு

***முனைவர் அ. ஆத்தீஸ்வரி,** இணைப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை.,
மதுரைக் கல்லூரி (தன்னாட்சி), மதுரை-11.

ஆய்வுச் சுருக்கம் (Abstract)

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் சங்க காலம் முதல் பக்தி இலக்கிய காலம் வரையிலான இலக்கியப் பரிணாமம் என்பது நிலம் சார்ந்த மானுடப் புகழ்ச்சியிலிருந்து, நிலங்கடந்த இறைப் புகழ்ச்சியை நோக்கிய ஒரு மகத்தான பயணமாகும். இந்தப் பயணத்தின் மையப்புள்ளியாகத் திகழ்வது 'பாடாண்திணை' என்னும் புறப்பொருள் மரபாகும். சங்க இலக்கியங்களில் மன்னர்களுக்கும் வள்ளல்களுக்கும் உரித்தாக இருந்த புகழுரை, வலிமை, கொடை மற்றும் அருள் ஆகிய பண்புகள், ஏழாம் மற்றும் எட்டாம் நூற்றாண்டுகளில் தோன்றிய சைவத் திருமுறைகளான தேவாரத்தில் சிவபெருமான் என்னும் முழுமுதற் தலைவனின் பேராற்றலைப் போற்றும் கருவியாக மாற்றம் பெற்றன. இக்கட்டுரையானது, தொல்காப்பியம் மற்றும் புறப்பொருள் வெண்பாமாலை வகுத்துள்ள பாடாண்திணையின் துறைகளான கடவுள் வாழ்த்து, பூவை நிலை, இயன்மொழி வாழ்த்து, பரிசில் துறை மற்றும் கடவுள் மாட்டு மானிடப் பெண்டிர் நயந்த பக்கம் போன்றவை திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர் மற்றும் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் ஆகிய மூவர் தேவாரத்தில் எங்ஙனம் ஆழமாகத் தாக்கம் செலுத்தியுள்ளன என்பதை விரிவாக ஆராய்கிறது. மேலும், இறைவனின் அட்டவீரச் செயல்களைப் புறத்திணைச் செய்திகளான வீரத்தோடும், இறைவனிடம் அடியவர்கள் வேண்டுவதைப் பரிசில் துறையோடும் பொருத்தி இப்பனுவல் பகுப்பாய்வு செய்கிறது. பக்தி இலக்கியம் என்பது சங்க இலக்கியத்தின் தொடர்ச்சியே என்பதையும், அது எங்ஙனம் சமூக மற்றும் ஆன்மீக மாற்றத்திற்கான ஊக்கியாகச் செயல்பட்டது என்பதையும் இக்கட்டுரை நிறுவுகிறது.

திறவுச் சொற்கள் (Keywords)

பாடாண்திணை, தேவாரம், தொல்காப்பியம், புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, பக்தி இயக்கம், இயன்மொழி வாழ்த்து, பூவை நிலை, சைவத் திருமுறைகள், அட்டவீரச் செயல்கள், இலக்கியப் பரிணாமம்.

1. முன்னுரை: திணை மரபும் பக்தி இலக்கியத் தோற்றமும்

தமிழ் இலக்கிய மரபானது அகம் மற்றும் புறம் என்ற இரு பெரும் பிரிவுகளாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது. அகம் என்பது தலைவன் தலைவியிடையே நிகழும் உள்ளத்து உணர்வுகளைப் பாடுவது; புறம் என்பது வீரம், கொடை, புகழ் போன்ற சமுதாய வாழ்வின் வெளிப்பாடுகளைப் பாடுவது. சங்க இலக்கியப் பரப்பில்

புறப்பொருள் பாடல்கள் பெரும்பாலும் மன்னர்களின் வீரத்தையும், வள்ளல்களின் ஈகையையும் பாடுபொருளாகக் கொண்டிருந்தன. இருப்பினும், சங்க காலத்தின் இறுதியிலும் அதனைத் தொடர்ந்த பக்தி இலக்கியக் காலத்திலும், இந்தப் புறப்பொருள் மரபுகள் ஒரு புதிய திசையை நோக்கி நகர்ந்தன. அழிந்துபோகும் மானுடர்களைப் பாடுவதைக் காட்டிலும், அழியாத இறைவனைப் பாடுவதே சிறந்தது என்ற எண்ணம் மேலோங்கியபோது, 'பாடாண்திணை' என்னும் புறப்பொருள் துறை இறைவனைப் பாடும் ஒரு வலிமையான ஊடகமாக மாறியது.

தேவாரம் என்பது சைவத் திருமுறைகளில் முதல் ஏழு திருமுறைகளை உள்ளடக்கியது. திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர் மற்றும் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் ஆகிய மூவரால் பாடப்பட்ட இப்பாடல்கள், இறைவனின் திருவருளையும், அவன் அடியார்களுக்குச் செய்த நன்மைகளையும் விளக்கும் பனுவல்களாகத் திகழ்கின்றன. இறைவனை ஒரு பாட்டுடைத் தலைவனாகக் கொண்டு, அவனது வெற்றி, புகழ், கொடை ஆகியவற்றை விளக்குவது பாடாண்திணையின் இலக்கணத்தோடு ஒத்துப் போகிறது. எனவே, தேவாரத்தைப் பாடாண்திணையின் வகைமை நோக்கில் அணுகுவது, பக்தி இலக்கியத்தின் ஆழமான கட்டமைப்பைப் புரிந்துகொள்ள உதவும்.

2. பாடாண்திணை: இலக்கண வரையறையும் விளக்கமும்

பாடாண்திணை என்பது 'பாடு + ஆண் + திணை' எனப் பிரிக்கப்படும். இதன் பொருள், 'பாடப்படும் ஒரு ஆண்மகனது ஒழுலாக்கம்' என்பதாகும். சங்க இலக்கிய மரபில், இது ஒரு தலைவனின் புகழ், வலிமை, கொடை மற்றும் அருள் ஆகிய பண்புகளைச் சிறப்பித்துக் கூறுவதைக் குறிக்கும். தொல்காப்பியம் இத்திணையைப் பற்றி பின்வருமாறு சுட்டுகிறது:

“அமரர் கண் முடியும் அறுவகை யானும் புரைதீர் காமம் புல்லிய வகையினும் ஒன்றன் பகுதி ஒன்றும் என்ப”.

இச்சூத்திரத்திற்கு உரை எழுதிய நச்சினார்க்கினியர், "அமரர் கண் முடியும் அறுவகை வாழ்த்து, காமப்பகுதியில் பாட்டுடைத் தலைவனைச் சார்த்தி வரும் கூற்று ஆகிய இரண்டும் பாடாண்திணைக்குரிய ஒரு கூறு" என்று விளக்குகிறார். பாடாண்திணை என்பது அடிப்படையில் ஒரு தனிமனிதனின் புகழை விளக்கி நிற்பது என்றாலும், அது பிற்காலத்தில் தெய்வப் புகழ்ச்சிக்கே அதிகம் பயன்படுத்தப்பட்டது.

2.1 புறப்பொருள் திணைகளின் வகைப்பாடு

தமிழ் இலக்கண மரபில் புறப்பொருள் என்பது பன்னிரண்டு திணைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் பாடாண்திணை ஒன்பதாவது திணையாகக் கருதப்படுகிறது. பிற திணைகள் போர் மற்றும் புறச் செயல்களைப் பற்றிக் கூற, பாடாண் திணையானது அந்தச் செயல்களைச் செய்த தலைவனின்

பெருமையை நிலைநாட்டுகிறது.

திணை	**விளக்கம்**	**பாடாண்திணையுடனான தொடர்பு**
வெட்சி	பகைவர் ஆநிரையைக் கவர்தல்	தலைவனின் தொடக்ககால வீரத்தைப் புகழ்தல்
வஞ்சி	மண்ணாசை கருதிப் படையெடுத்தல்	தலைவனின் பேராற்றலை விரித்தல்
தும்பை	வலிமையே துணையாகப் போரிடல்	வீரத்தின் உச்சநிலையைப் பாடுதல்
வாகை	போரில் வெற்றி பெறுதல்	தலைவனின் வெற்றிக் கீர்த்தியைப் பாடுதல்
பாடாண்	புகழ், கொடை, அருள் ஆகியவற்றைப் பாடுதல்	அனைத்துப் பண்புகளையும் ஒருங்கிணைத்துத் தலைவனை உயர்த்துதல்

தொல்காப்பியர் பாடாண்திணையை எட்டு வகையாகப் பிரிக்கிறார். இது பின்னர் புறப்பொருள் வெண்பாமாலை போன்ற நூல்களில் மேலும் பல துறைகளாக விரிவுபடுத்தப்பட்டது. இத்துறைகள் அனைத்தும் தேவாரப் பாடல்களில் எங்ஙனம் பயின்று வந்துள்ளன என்பதை ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம்.

3. தேவாரத்தில் இறைவனின் முழுமுதற் தன்மையும் வீரமும்

தேவார ஆசிரியர்கள் சிவபெருமானை ஒரு ஒப்பற்ற பேராற்றல் வாய்ந்த தலைவனாகக் கருதுகின்றனர். சங்கப் பாடல்களில் ஒரு மன்னனின் வெற்றியானது அவனது வீரத்தின் அடையாளமாகக் கருதப்பட்டது போலவே, தேவாரத்தில் இறைவனின் 'அட்டவீரச் செயல்கள்' அவனது முழுமுதற் தன்மையின் அடையாளங்களாகப் போற்றப்படுகின்றன.

புறப்பாடல்களில் தலைவனின் வீரத்தைப் பற்றி வரும் வரிகள்:

"எள்ளி வந்த வம்ப மள்ளர் புல்லென் கண்ணர், புறத்திற் பெயர, ஈண்டுஅவர் அடுதலும் ஒல்லான்".

இதே போன்றதொரு வீரப் பண்பு, இறைவனை ஒரு மகா வீரனாகச் சித்தரிக்கும்போது தேவாரத்தில் காணப்படுகிறது. சிவபெருமான் காலனை உதைத்தது, காமனை எரித்தது, திரிபுரத்தை அழித்தது போன்ற செயல்கள் அனைத்தும் அவனது பேராற்றலை விளக்கும் பாடாண்திணை கூறுகளாகும்.

3.1 இறைவனின் ஒப்புயர்வற்ற நிலை

இறைவன் திருமால், பிரமன் ஆகியோரைக் காட்டிலும் உயர்ந்தவன் என்பதைப் பாடாண்திணையின் புகழ்ச்சிப் பண்போடு நாயன்மார்கள் பாடுகிறார்கள். திருஞானசம்பந்தரின் கீழ்க்கண்ட பாடல் இதற்குச் சான்றாகும்:

"பணியுடை மாலும் மலரினோனும் பன்றியும் வென்றிப் பறவையாயும் நணுகல ரியநள் ளாறுடைய நம்பெரு மானிது வென்கொல்சொல்லாய் மணியொலி சங்கொலி யோடுமற்றை மாமுர சின்னொலி யென்றுமோவா தணிகிளர் வேந்தர் புகுதுங்கூடல் ஆலவா யின்க ணமர்ந்த லாறே".

இங்குத் திருமாலும் பிரமனும் அடிமுடி காண முடியாத நிலையில், சிவபெருமான் அவர்களுக்கு எட்டாத உயரத்தில் விளங்குகிறான் என்பது அவனது தனிப்பெரும் புகழை (Kirti) நிலைநாட்டுகிறது. இதுவே பாடாண்திணையில் ஒரு தலைவனைப் பிறரைக் காட்டிலும் மேலானவனாக உயர்த்திக் கூறும் மரபாகும்.

4. இயன்மொழி வாழ்த்து: தலைமுறை கடந்த அறம்

இயன்மொழி வாழ்த்து என்பது, "இக்குடியிற் பிறந்தவர்களுக்கு எல்லாம் இந்தக் குணம் இயல்பானது என்றும், அவற்றை நீயும் இயல்பாகக் கொண்டிருக்கிறாய்" என்றும் தலைவனை வாழ்த்துவதாகும். சங்க காலத்தில் ஒரு அரசனின் முன்னோர்களைப் புகழ்ந்து, அதே போன்ற கொடைப் பண்பு அவனுக்கும் உண்டு என்று கூறப்பட்டது. உதாரணமாக, முல்லைக்குத் தேரீந்த பாரியின் குடியில் பிறந்தவன் நீ என்று அரசனைப் புகழ்வது இத்துறைக்கு உரியதாகும்.

தேவாரத்தில் இத்துறை ஒரு புதிய பரிமாணத்தைப் பெறுகிறது. இறைவன் எக்காலத்திலும் மாறாத அருட்பண்பினை உடையவன் என்பதும், அவனது முன்னோடியாக (அல்லது ஆதிமூலமாக) அவனது முந்தைய அருட்செயல்களே விளங்குகின்றன என்பதும் சுட்டப்படுகிறது.

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் இறைவனின் இயல்பினைக் குறிப்பிடும்போது:

"மாலயனுங் காண்பரிய மாலெரியாய் நிமிர்ந்தோன் வன்னிமதி சென்னி மிசை வைத்தவன்மொய்த் தெழுந்த வேலைவிட முண்டமணி கண்டன்விடை யூரும் விமலனுமை யவளோடு மேவியஊர் வினவிற் சோலைமலி குயில்கூவக் கோலமயி லாலச் சுரும்பொடுவண் டிசைமுரலப் பசுங்கிளிசொற் றுதிக்கக் காலையிலும் மாலையிலுங் கடவுளடி பணிந்து கசிந்தமனத் தவர்பயிலுங் கலயநல்லூர் காணே".

இப்பாடலில் இறைவனின் இயல்பான அருட்செயல்களான நஞ்சுண்டது, பிறை சூடியது போன்றவை அவனது புகழுக்குப் புகழ் சேர்ப்பதாக அமைகின்றன. "கசிந்த மனத்தவர் பயிலும்" என்பது இறைவனின்

அருளைப் பெறத் தகுதியுடைய அடியார்களின் இயல்பையும், அந்த அடியார்களுக்குத் தனது இயல்பால் அருள் செய்யும் இறைவனின் பெருமையையும் விளக்குகிறது.

5. பூவை நிலை: இயற்கையும் இறைவனும்

'பூவை நிலை' என்பது காயாம்பூவைப் புகழ்தல் என்று பொருள்படும். சங்க இலக்கியத்தில், மாயவனான திருமாலின் மேனி நிறத்தோடு காயாம்பூவின் நிறத்தை ஒப்பிட்டுப் பாடுவது இத்துறையின் இலக்கணமாகும். தொல்காப்பியம் இதனை 'மாயோன் மேய மன் பெருஞ் சிறப்பின் தாவா விழுப் புகழ்ப் பூவை நிலையும்' எனக் குறிப்பிடுகிறது.

பக்தி இலக்கியத்தில், இத்துறை விரிவடைந்து சிவபெருமானின் திருமேனி அழகைப் போற்றவும் பயன்படுத்தப்பட்டது. இறைவனின் மேனி நிறத்தையும், அவனது ஆபரணங்களையும் இயற்கையின் எழிலோடு ஒப்பிடுவது இதில் அடங்கும். திருஞானசம்பந்தர் இறைவனின் திருமேனியை வர்ணிக்கும்போது:

“வெண்டலை மாலை விரவிப்பூண்ட மெய்யுடை யார்விறல் ஆரரக்கன் வண்டமர் பூமுடி செற்றுகந்த மைந்த ரிடம்வள மோங்கியெங்குங் கண்டவர் சிந்தைக் கருத்தின்மிக்கார் கதியரு ளென்றுகை யாரக்கூப்பிப் பண்டலர் கொண்டு பயிலும்ஆவூர் பசுபதி மீச்சரம் பாடுநாவே.”.

இப்பாடலில் இறைவனின் திருமேனியில் துலங்கும் வெண்டலை மாலையும், அவனது வீரமும், இயற்கை வளம் செறிந்த ஆவூர் பசுபதி மீச்சரம் என்ற இடத்தில் அவன் எழுந்தருளியிருப்பதும் பூவை நிலையின் நீட்சியாகவே கருதத்தக்கது. இறைவனின் உருவம் இயற்கையின் மகத்துவத்தோடு இணைக்கப்படுவதன் மூலம், அவன் அனைத்திலும் நிறைந்திருக்கிறான் என்ற தத்துவம் உணர்த்தப்படுகிறது.

6. பரிசில் துறை: உலகியலிலிருந்து முத்தி வரை

சங்க இலக்கியங்களில் 'பரிசில் துறை' என்பது ஒரு புலவன் வள்ளலிடம் சென்று அவனது புகழைப் பாடித் தனக்குப் பரிசு வேண்டும் என்று கேட்பதாகும். "ஈஎன இரத்தல் இழிந்தன்று" என்று புறநானூறு கூறினாலும், புலவர்கள் தலைவனிடம் பரிசில் வேண்டுவதை ஒரு உரிமையாகக் கருதினர்.

தேவாரத்தில் பரிசில் துறை என்பது மிகவும் உருக்கமான மற்றும் நுட்பமான ஒரு பகுதியாகும். நாயன்மார்கள் இறைவனிடம் வேண்டுவது வெறும் பொன்னும் பொருளும் மட்டுமல்ல, அதையும் தாண்டிய 'அருள்' என்னும் பெரும் பரிசிலாகும். எனினும், உலகியல் வறுமையைப் போக்க இறைவனிடம் பொருள் வேண்டிய பல நிகழ்ச்சிகள் நாயன்மார்களின் வரலாற்றில் உள்ளன.

திருநாவுக்கரசர் இறைவனிடம் வேண்டும் முறையை ஒரு பாடலில் இவ்வாறு சுட்டுகிறார்:

"மூவனாய் முதலா யிவ்வுல கெலாம் காவனாய்க் கடுங் காலனைக் காய்ந்தவன் பூவின் நாயகன் பூந்துருத் திந்நகர்த் தேவன் சேவடிக் கீழ்நா மிருப்பதே ".

இங்கு "சேவடிக் கீழ் நாம் இருப்பதே" என்பதுதான் அடியவர்கள் இறைவனிடம் பெறும் மிகப்பெரிய பரிசாகக் கருதப்படுகிறது. உலகியல் பரிசில்களான யானை, குதிரை, பொன் போன்றவற்றைக் காட்டிலும், இறைவனின் திருவடி நீழலில் தங்குவதையே நாயன்மார்கள் 'பெறலரும் பரிசில்' எனக் கருதுகின்றனர்.

6.1 பரிசில் கடாநிலையும் நாயன்மார்களின் அனுபவமும்

பரிசில் கடாநிலை என்பது "உன்னைப் பாடிய யாவரும் பரிசில் பெற்றனர், எனக்கும் வழங்க வேண்டும்" என்று உரிமை கோருவதாகும். சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் இறைவனிடம் பொன் தாளம் வேண்டியதும், திருஞானசம்பந்தர் தனது தந்தையின் வேள்விக்காகப் பொன் தாளம் பெற்றதும் இத்துறைக்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டுகளாகும்.

துறையின் பெயர்	**விளக்கம்**	**தேவாரத்தில் பயன்பாடு**
பரிசில் கடாநிலை	பரிசு தருமாறு உரிமையுடன் கேட்டல்	அடியார் பசி தீர்க்கப் பொன் வேண்டுதல்
பரிசில் விடை	பரிசு பெற்றபின் விடைபெறுதல்	திருவருள் பெற்ற களிப்பில் பாடுதல்
கடவுள் வாழ்த்து	தெய்வத்தைப் போற்றுதல்	தேவாரத்தின் ஒட்டுமொத்தப் பாடுபொருள்

7. கடவுள் மாட்டு மானிடப் பெண்டிர் நயந்த பக்கம்

பாடாண்திணையின் ஒரு தனித்துவமான துறை 'கடவுள் மாட்டு மானிடப் பெண்டிர் நயந்த பக்கம்' என்பதாகும். இதன் பொருள், மானிடப் பெண்கள் முக்கண்ணான சிவனை விரும்புவதைக் குறிக்கும். இது அகப்பொருள் சார்ந்த ஒரு உணர்வாகத் தோன்றினாலும், பாட்டுடைத் தலைவன் ஒரு தெய்வம் என்பதால் இது பாடாண்திணை என்னும் புறத்திணையில் அடங்குகிறது.

நாயன்மார்கள் தங்களை ஒரு பெண்ணாகவும் (தலைவி), சிவபெருமானைத் தலைவனாகவும் உருவகித்துப் பாடிய பாடல்கள் இத்துறையின் சிறந்த வெளிப்பாடுகளாகும். இதுவே பிற்காலத்தில் 'நாயகி-நாயகன்' பக்தி மரபாக வளர்ந்தது.

இதற்கான ஒரு சான்று பாடல்:

"என் கண் சிவக்கும்படியும், அவன் மார்புப் பூணூல் என்மேல் வடுவாகும்படியும், இரவில் என் நெஞ்சத்தை அணைத்தான். என் உள்ளத்தைத் தின்றுகொண்டிருக்கும் அந்தச் சிவன் இருக்கும் ஊர் பாசூர்.".

இத்தகைய பாடல்கள் இறைவனுக்கும் ஆன்மாவுக்கும் இடையிலான நெருக்கமான பிணைப்பைப் பாடாண்திணையின் வாயிலாக உணர்த்துகின்றன. இறைவனை ஒரு காதலனாகக் காண்பதன் மூலம், அவனது அழகையும் அருளையும் இன்னும் ஆழமாக அடியவர்களால் அனுபவிக்க முடிந்தது.

8. இறைவனின் அட்டவீரச் செயல்களும் புறத்திணைப் பண்புகளும்

புறவாழ்வியலில் வீரம் என்பது ஒரு வீரனின் வலிமையைக் குறிக்கும். தேவாரத்தில் இது இறைவனின் 'அட்டவீரச் செயல்களின்' சிறப்பினைக் குறிப்பதாக உள்ளது. சங்க காலத்தில் ஒரு அரசன் பகைவரை வென்றதைப் பாடுவது போலவே, நாயன்மார்கள் இறைவன் அசுர சக்திகளை வென்றதைப் பாடுகின்றனர்.

8.1 அட்டவீரச் செயல்களின் பட்டியல்

இறைவன் செய்த எட்டு வீரச் செயல்களும், அவை நிகழ்ந்ததாகக் கருதப்படும் தலங்களும் பாடாண்திணையின் 'வெற்றிச் சிறப்பு' (Vagai) என்ற அம்சத்தோடு தொடர்புடையவை.

வீரச் செயல்	**விளக்கம்**
அந்தகாசுரனை அழித்தல்	அறியாமையை நீக்குதலின் அடையாளம்
தட்சனின் வேள்வியைச் சிதைத்தல்	கர்வத்தை அடக்குதலின் அடையாளம்
திரிபுரத்தை எரித்தல்	முப்புரங்களை (ஆணவம், கன்மம், மாயை) அழித்தல்
காலனை உதைத்தல்	மரணத்தை வென்ற பேராற்றல்
காமனை எரித்தல்	புலன் உணர்வுகளை வெல்லுதல்
சலந்தரனை அழித்தல்	தீய சக்திகளை ஒடுக்குதல்
பிரமனின் சிரத்தைக் கொய்தல்	படைப்புத் தொழிலின் செருக்கை அடக்கல்
யானையை உரித்தல்	ஆணவத்தின் அடையாளமான கஜமுகாசுரனை வெல்லுதல்

இத்தகைய வீரச் செயல்களைப் பாடுவது, இறைவனின் பேராற்றலை நிலைநாட்டுவதுடன், அடியார்களுக்கு அவனிடம் சரணடைந்தால் எந்தத் துன்பமும் வராது என்ற நம்பிக்கையையும் அளிக்கிறது.

9. தேவாரத்தில் புகழும் கொடையும்: ஒரு பகுப்பாய்வு

சங்கத் தமிழரின் புறவாழ்வியல் தத்துவமாகப் புகழானது விளங்கியது. கீர்த்தி, இசை எனும் சொற்கள் புகழினை அடியொற்றியதாக அமைந்திருந்தன. இப்புகழானது தேவாரத்தில் உயிர்களுக்கு அருள் செய்த இறைவனை வாழ்த்தி, வணங்கிக் கூறும் புகழ்மொழிகளாக அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

அற்றாருக்கும் அலந்தாருக்கும் உற்ற துணையாக இருந்து கொடை மேம்பாட்டில் சிறந்து விளங்குவது சங்க காலத்தில் உயரிய நெறியாகக் கருதப்பட்டது. தேவாரத்தில் இச்செயலானது அடியார்களுக்கு இறைவன் செய்த உதவியாகச் சுட்டப்படுகிறது.

"மருந்தில் கூற்றத்து அருந்தொழில் சாயாக் கருங்கை ஒள்வாள் பெரும்பெயர் வழுதீ" என்று புறநானூறு ஒரு மன்னனின் புகழைப் பாடுகிறது. இதே போன்று, "பூவின் நாயகன் பூந்துருத்திந் நகர்த்தேவன்" என்று இறைவனின் புகழைப் பாடும்போது, அவன் அனைத்து உலகங்களுக்கும் தலைவன் என்பதும், அவனது கொடைத் தன்மை ஈடு இணையற்றது என்பதும் வலியுறுத்தப்படுகிறது.

10. பக்தி இலக்கியத்தில் சமூக மாற்றம் மற்றும் இலக்கியப் பரிணாமம்

சங்க காலப் பாடாண்திணை மன்னர்களைப் புகழ்வதன் மூலம் புலவர்களுக்கு உலகியல் நலன்களைத் தந்தது. ஆனால் பக்தி இலக்கியக் காலத்தின் பாடாண்திணை, இறைவனைப் புகழ்வதன் மூலம் சமூகத்தில் ஒரு பெரிய ஆன்மீகப் புரட்சியை ஏற்படுத்தியது.

இறைவனை ஒரு 'அரசனாக' (தலைவனாக) உருவகிப்பதன் மூலம், நிலப்பிரபுத்துவ அமைப்பில் இருந்த மன்னர்களுக்கு இணையான அல்லது மேலான ஒரு சக்தியாக இறைவன் முன்னிறுத்தப்பட்டான். இது சாதி, மத பேதங்களைக் கடந்து அனைவரும் இறைவனிடம் பரிசில் (அருள்) பெறலாம் என்ற நிலையை உருவாக்கியது.

சங்க இலக்கியப் புறப்பொருள் மரபானது எவ்வாறு பக்தி இலக்கியத்தில் உருமாறியது என்பதைக் கீழ்க்கண்ட அட்டவணை விளக்குகிறது:

அம்சம்	**சங்க கால மரபு**	**பக்தி இலக்கிய மரபு (தேவாரம்)**
பாட்டுடைத் தலைவன்	மன்னன் / வள்ளல்	சிவபெருமான் (இறைவன்)

அம்சம்	**சங்க கால மரபு**	**பக்தி இலக்கிய மரபு (தேவாரம்)**
புகழப்படும் பண்பு	போர்த்திறன், ஈகை	அட்டவீரச் செயல்கள், பேரருள்
வேண்டுபவர்	பாணர், புலவர்	நாயன்மார்கள், அடியார்கள்
பெறப்படும் பரிசு	யானை, குதிரை, பொன்	முத்தி, திருவருள், திருவடி நிழல்
சமூகத் தாக்கம்	அரச அதிகாரம் வலுப்பெறல்	ஆன்மீக ஜனநாயகம் மலர்தல்

11. முடிவுரை

பாடாண்திணையின் வகைமை நோக்கில் தேவாரத்தை ஆராயும்போது, தமிழ் இலக்கியத்தின் தொடர்ச்சியும் அதன் வளர்ந்த நிலையும் தெளிவாகப் புலனாகின்றன. பாடப்படும் ஆண்மகனது புகழ், ஆற்றல், ஈகை, அருள் ஆகிய பண்புகளைச் செவ்வனே புகழ்ந்துரைப்பதே பாடாண்திணை ஆகும். இந்த இலக்கணம் தேவாரத்தில் இறைவனின் முழுமுதற் தன்மையை விளக்கவும், அவனது அருட்செயல்களைப் போற்றவும் மிகச்சிறப்பாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

இயன்மொழி வாழ்த்தின் மூலம் இறைவனின் தொல்புகழும், பூவை நிலையின் மூலம் அவனது எழிலும், பரிசில் துறையின் மூலம் அவனது வள்ளல் தன்மையும், வீரத்தின் மூலம் அவனது அட்டவீரச் செயல்களும் போற்றப்படுகின்றன. இவ்வாறாக, சங்க காலப் புறப்பொருள் மரபுகள் பக்தி இலக்கியத்தில் இறைவனைச் சார்ந்து ஒரு புதிய பரிமாணத்தைப் பெற்றுள்ளன. இது வெறும் இலக்கிய மாற்றம் மட்டுமல்ல, தமிழ்ச் சமூகத்தின் சிந்தனைப் போக்கில் ஏற்பட்ட ஒரு பெரும் ஆன்மீக மாற்றத்தின் அடையாளம் ஆகும்.

தேவாரப் பாடல்கள் இறைவனைத் தலைமைப்படுத்திப் பாடுவதன் மூலம், அவனது பேராற்றலையும் கருணையையும் அடியார்களின் உள்ளத்தில் ஆழமாகப் பதிக்கின்றன. பாடாண்திணையின் ஒவ்வொரு துறையும் இறைவனின் எல்லையற்ற பெருமையை விளக்கும் ஒரு வாயிலாகத் தேவாரத்தில் திகழ்கிறது.

மேற்கோள் நூல்கள் (Works Cited)

1. ஆத்தீஸ்வரி, அ. "மூவர் தேவாரத்தில் பாடாண்திணையின் தாக்கம்: The Impact of Paadaan Thinai in Moovar Thevaram." *Tamilmanam International Research Journal of Tamil Studies*, தொகுதி 8, எண் 2, பிப்ரவரி 2026, பக். 21-31.
2. *புறப்பொருள் வெண்பாமாலை*. தமிழ்நாடு பாடநூல் மற்றும் கல்வியியல் பணிகள் கழகம் / உ.வே.சா நூல் நிலையம்.

3. *தொல்காப்பியம்: பொருளதிகாரம் - இளம்பூரணம் / நச்சினார்க்கினியம்*. சாரதா பதிப்பகம், 1995.
4. "கடவுள் மாட்டு மானிடப் பெண்டிர் நயந்த பக்கம் 9-49." *வைகையன் (Vaiyan) வலைப்பதிவு*, 1 ஜூலை 2025, vaiyan.blogspot.com/2025/07/9-49.html.
5. *பன்னிரு திருமுறை மூலமும் உரையும்*. தருமபுர ஆதீன வெளியீடு, 2010.
6. "Thevaram Pathigams - Explanatory Notes." *Shaivam.org*, 2024, https://shaivam.org.
7. ஆத்தீஸ்வரி, அ. "அட்டவீரச் செயல்கள் (Attaveera Ceyalkal)." *KALANJIYAM - International Journal of Tamil Studies*, தொகுதி 5, எண் 1, 2026.
8. "இயன்மொழி வாழ்த்து." *தமிழ் விக்கி (Tamil Wiki)*, 2024, https://tamil.wiki/wiki/இயன்மொழி_வாழ்த்து.
9. "பூவை நிலை." *தமிழ் விக்கி (Tamil Wiki)*, 2024, https://tamil.wiki/wiki/பூவை_நிலை.
10. சம்பந்தர், திருஞானசம்பந்தர். *தேவாரம்: முதல் திருமுறை*. தருமபுர ஆதீனம், 2010.
11. சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள். *தேவாரம்: ஏழாம் திருமுறை*. தருமபுர ஆதீனம், 2010.
12. திருநாவுக்கரசர். *தேவாரம்: நான்காம், ஐந்தாம், ஆறாம் திருமுறைகள்*. தருமபுர ஆதீனம், 2010.
13. "Mother's Perspectives in the Hymns of Thirunavukkarasar." *Tamilmanam International Research Journal of Tamil Studies*, தொகுதி 7, எண் 1, ஜனவரி 2026, பக். 177-183.